HÃY ĐOÀN KẾT LẠI TRÊN CƠ SỞ HAI BẢN TUYÊN BỐ MÁT-XCƠ-VA

NHÀ XUẤT BẢN NGOẠI VĂN
BẮC-KINH

HÃY ĐOÀN KẾT LẠI TRÊN CƠ SỞ HAI BẢN TUYÊN BỐ MÁT-XCƠ-VA

NHÀ XUẤT BẢN NGOẠI VĂN
BẮC-KINH—1963

In tại nước Cộng hòa nhân dân Trung-hoa

MỤC LỤC

HÃY ĐOÀN KẾT LẠI TRÊN CƠ SỞ HAI BẢN TUYÊN BỐ MÁT-XCƠ-VA

(Xã luận của Nhân dân nhật báo ngày 27-1-1963)

Đại hội đại biểu lần thứ 6 của Đảng xã hội thống nhất Đức đã họp từ ngày 15 tới ngày 21 tháng giêng vừa qua.

Hiện nay, đế quốc, bọn phản động các nước và bọn theo chủ nghĩa xét lại Nam-tư đang tìm trăm phương nghìn kế phá hoại sự đoàn kết của nhân dân toàn thế giới, nhất là sự đoàn kết của phe xã hội chủ nghĩa và phong trào cộng sản quốc tế để hòng ngăn cản sự phát triển thắng lợi của cuộc đấu tranh giành hòa bình thế giới, giải phóng dân tộc, dân chủ và chủ nghĩa xã hội của nhân dân các nước. Trước sự đoàn kết của hàng ngũ phong trào cộng sản quốc tế ngày càng bị sứt mẻ nghiêm trọng, những người cộng sản các nước và nhân loại tiến bộ trên toàn thế giới cảm thấy hết sức băn khoăn lo lắng và cấp bách đòi hỏi xóa bỏ sự bất đồng, tăng cường đoàn kết, cùng chống kẻ thù trên cơ sở hai bản Tuyên bố Mát-xcơ-va.

Chúng tôi những mong Đại hội đại biểu Đảng xã hội thống nhất Đức họp trong tình hình này sẽ tuân theo hai bản Tuyên bố Mát-xcơ-va, góp phần mình vào sự đoàn

kết của phe xã hội chủ nghĩa và phong trào cộng sản quốc tế. Nước Cộng hòa dân chủ Đức là tiền đồn phía tây của phe xã hội chủ nghĩa, đứng trước sự đe dọa của chủ nghĩa quân phiệt Tây Đức được đế quốc Mỹ ủng hộ, lẽ ra phải chĩa mũi nhọn đấu tranh vào kẻ thù chung của chúng ta, chứ không có lý do nào lại tái diễn những sự việc làm cho người thân đau lòng, kẻ thù khoái chí.

Nhưng, không may là, tại Đại hội lần này đã xuất hiện tình hình trái với lòng mong mỏi của chúng tôi.

Đặc điểm rõ rệt nhất của Đại hội đại biểu Đảng xã hội thống nhất Đức lần này là: một mặt thì nói rất nhiều đến việc chấm dứt sự công kích, tăng cường đoàn kết giữa các đảng anh em, mặt khác lại tiếp tục công kích Đảng cộng sản Trung-quốc và các đảng anh em khác một cách hết sức thô bạo, mở rộng hơn nữa những sự bất đồng, làm tổn hại tới sự đoàn kết; một mặt thì nói rất nhiều đến việc ủng hộ hai bản Tuyên bố Mát-xcơ-va, mặt khác lại trắng trợn lật lại bản án cho tập đoàn Ti-tô phản bội chủ nghĩa Mác—Lê-nin, công nhiên phá hoại hai bản Tuyên bố Mát-xcơ-va.

Khi đồng chí Trưởng đoàn đại biểu Đảng cộng sản Trung-quốc nhận lời mời đến dự Đại hội lần này lên đọc lời chào mừng, dẫn chứng và trình bày rõ những sự phê phán của bản Tuyên bố Mát-xcơ-va năm 1960 đối với chủ nghĩa xét lại Nam-tư, thì chủ tịch điều khiển đại hội đã nhiều lần ngăn chặn không cho đồng chí đọc tiếp. Với sự đạo diễn như vậy, trong hội trường đã vang lên những tiếng la hét, huýt sáo và dậm chân ầm ỹ. Đó thật là một hiện tượng quái gở làm cho người ta khó mà tin được lại

có thể xảy ra trong phong trào cộng sản quốc tế. Khi đại biểu Đảng cộng sản Trung-quốc dứt lời, chủ tịch điều khiển đại hội lại còn tỏ lời phản kháng, "hết sức kiên quyết cự tuyệt" sự phê phán của đại biểu Đảng cộng sản Trung-quốc đối với chủ nghĩa xét lại Nam-tư, và cho rằng làm như vậy là "vi phạm những quy tắc phổ biến giữa các đảng cộng sản và chính đảng công nhân cách mạng các nước". Kế đó, "Báo tin tức" Liên-xô liền công kích sự phê phán của đại biểu Đảng cộng sản Trung-quốc đối với chủ nghĩa xét lại Nam-tư, nói đó là "điều hoàn toàn không thể tha thứ được".

Đại hội đại biểu lần này của Đảng xã hội thống nhất Đức đã đề ra trước mắt những người cộng sản toàn thế giới những vấn đề nghiêm trọng là: Hàng ngũ phong trào cộng sản quốc tế có cần đoàn kết lại hay không? Cần đoàn kết thật sự hay là đoàn kết giả dối? Đoàn kết trên cơ sở nào? Đoàn kết trên cơ sở hai bản Tuyên bố Mát-xcơ-va, hay "đoàn kết" trên cơ sở bản cương lĩnh của chủ nghĩa xét lại Nam-tư hoặc trên những cơ sở nào khác? Nói một cách khác là, muốn xóa bỏ những sự bất đồng, tăng cường đoàn kết, hay là muốn mở rộng những sự bất đồng, gây chia rẽ?

Những người cộng sản Trung-quốc cũng như tất cả những người mác-xít lê-nin-nít và nhân loại tiến bộ toàn thế giới đều có những nguyện vọng chung là: bảo vệ đoàn kết, chống chia rẽ; yêu cầu đoàn kết thật sự, chống đoàn kết giả dối; bảo vệ cơ sở chung của sự đoàn kết trong phong trào cộng sản quốc tế, chống việc phá hoại cơ sở đó; yêu cầu bảo vệ và tăng cường sự đoàn kết của

phe xã hội chủ nghĩa và của phong trào cộng sản quốc tế trên cơ sở hai bản Tuyên bố Mát-xcơ-va.

Đảng cộng sản Trung-quốc xưa nay vẫn cho rằng, sự đoàn kết của phe xã hội chủ nghĩa và phong trào cộng sản quốc tế là đảm bảo chắc chắn cho thắng lợi của cuộc cách mạng nhân dân các nước, là đảm bảo chắc chắn cho thắng lợi của cuộc đấu tranh chống đế quốc và bè lũ chó săn của chúng, là đảm bảo chắc chắn cho thắng lợi của sự nghiệp giành hòa bình thế giới, giải phóng dân tộc, dân chủ và chủ nghĩa xã hội, là đảm bảo chắc chắn cho thắng lợi của chủ nghĩa cộng sản trong phạm vi toàn thế giới. Cơ sở của sự đoàn kết đó là chủ nghĩa Mác—Lê-nin và chủ nghĩa quốc tế vô sản, là hai bản Tuyên bố Mát-xcơ-va năm 1957 và năm 1960. Hai văn kiện có ý nghĩa lịch sử lớn lao đó là cương lĩnh chung của phong trào cộng sản quốc tế đã được đảng cộng sản và đảng công nhân các nước nhất trí thỏa thuận. Chỉ có nghiêm khắc tuân theo hai văn kiện đó, mới tăng cường đoàn kết được, mới đoàn kết thật sự được; đi ngược lại hai văn kiện đó thì chỉ có thể làm tổn hại đến đoàn kết, chỉ có thể đoàn kết giả dối. Kiên quyết bảo vệ những nguyên tắc cách mạng của hai bản Tuyên bố Mát-xcơ-va và những quy tắc chung về mối quan hệ giữa các đảng và các nước anh em, đấu tranh không điều hòa với những lời nói và hành động trái với hai bản Tuyên bố đó, là nghĩa vụ thiêng liêng của những người cộng sản các nước.

Đảng cộng sản Trung-quốc luôn luôn cố gắng để bảo vệ và tăng cường sự đoàn kết của phe xã hội chủ nghĩa và phong trào cộng sản quốc tế. Năm 1956, chủ nghĩa đế

quốc, bọn phản động các nước và bọn theo chủ nghĩa xét lại Nam-tư gây nên làn sóng chống Liên-xô, chống Cộng trên toàn thế giới, đồng thời gây ra cuộc phiến loạn phản cách mạng ở Hung-ga-ri. Đảng cộng sản Trung-quốc cùng các đảng anh em khác đã đấu tranh kiên quyết, bảo vệ chủ nghĩa Mác—Lê-nin và phe xã hội chủ nghĩa. Tại Hội nghị Mát-xcơ-va năm 1957 và năm 1960, Đảng cộng sản Trung-quốc và các đảng anh em khác đã cùng cố gắng, thông qua sự bàn bạc đầy đủ, đặt ra đường lối chung của phong trào cộng sản quốc tế, xác định những quy tắc chung cho mối quan hệ giữa các đảng và các nước anh em. Tại hai hội nghị này, chúng tôi đã có sự đấu tranh cần thiết đối với một số khuynh hướng không đúng đắn và không có lợi cho sự đoàn kết, đồng thời cũng có sự thỏa hiệp cần thiết trên một số vấn đề, góp phần của mình vào việc làm cho hội nghị đi đến chỗ nhất trí thỏa thuận.

Lần đầu tiên, khi tại Đại hội đại biểu lần thứ 22 của Đảng cộng sản Liên-xô năm 1961, xuất hiện sự kiện nghiêm trọng công khai chỉ tên công kích Đảng lao động An-ba-ni anh em tại đại hội đại biểu của một đảng, Đoàn đại biểu Đảng cộng sản Trung-quốc đã kiên quyết phản đối và có sự khuyên nhủ chân thành. Lúc bấy giờ, chúng tôi đã chỉ rõ, cách làm đó "không có lợi cho sự đoàn kết, không có lợi cho việc giải quyết vấn đề. Công khai phơi bày những sự tranh chấp giữa các đảng và các nước anh em ra trước kẻ thù, không thể coi là thái độ trịnh trọng mác-xít lê-nin-nít. Thái độ đó chỉ có thể làm cho người thân đau lòng, kẻ thù khoái chí. Đảng cộng sản Trung-

quốc chân thành mong rằng, những đảng anh em có sự tranh chấp và bất đồng hãy đoàn kết lại trên cơ sở chủ nghĩa Mác—Lê-nin, tôn trọng độc lập và bình đẳng của nhau." Song, đáng tiếc là, sự cố gắng đó của chúng tôi không thể ngăn chặn được mối quan hệ giữa Liên-xô và An-ba-ni ngày càng xấu thêm. Thiện chí của chúng tôi còn bị một số người liên tiếp trách móc.

Tháng 4 năm 1962, với nguyện vọng bảo vệ những quy tắc về mối quan hệ giữa các đảng và các nước anh em, tăng cường tình đoàn kết với nhau, Đảng cộng sản Trung-quốc đã tích cực ủng hộ đề nghị của một số đảng anh em về việc làm dịu mối quan hệ và cải thiện bầu không khí, đồng thời đã gửi thư cho đảng anh em có liên quan, chính thức đề nghị họp hội nghị đại biểu đảng cộng sản và đảng công nhân các nước để thông qua sự thảo luận và bàn bạc với tình đồng chí, xóa bỏ những sự bất đồng, tăng cường đoàn kết. Chúng tôi còn vạch rõ, trước khi hội nghị họp, các đảng anh em cần phải làm nhiều công tác chuẩn bị, kể cả việc chấm dứt sự công kích một đảng anh em khác qua đài phát thanh và báo chí, để tạo điều kiện có lợi cho việc triệu tập cũng như thành công của hội nghị nói trên.

Song chúng tôi rất lấy làm đau lòng là, đề nghị tích cực đó của Đảng cộng sản Trung-quốc và một số đảng anh em khác không được đảng anh em có liên quan hưởng ứng. Trái lại, cách làm đi ngược lại những quy tắc về mối quan hệ giữa các đảng và các nước anh em, nhất là cách làm xấu xa công khai chỉ tên công kích các đảng anh em khác tại đại hội đại biểu của một đảng, lại càng

diễn ra dữ dội hơn nữa. Tại đại hội đại biểu của mấy đảng anh em họp gần đây, đều tiếp tục công kích Đảng lao động An-ba-ni, và công kích Đảng cộng sản Trung-quốc, có đại hội còn công kích cả Đảng lao động Triều-tiên.

Trào lưu trái ngược vi phạm hai bản Tuyên bố Mát-xcơ-va, phá hoại sự đoàn kết của phong trào cộng sản quốc tế đó lại tiến lên một mức cao hơn nữa tại Đại hội đại biểu lần thứ 6 của Đảng xã hội thống nhất Đức. Tại Đại hội này, tập đoàn theo chủ nghĩa xét lại Nam-tư đã được che chở đủ bề, còn đại biểu của đảng anh em căn cứ vào bản Tuyên bố Mát-xcơ-va năm 1960 phê phán chủ nghĩa xét lại Nam-tư thì lại bị đối đãi một cách thô bỉ không có chút tình đồng chí. Cách làm đó hết sức mất lịch sự và cũng chẳng có ích gì. Theo một số đồng chí thì, kiên trì những nguyên tắc của bản Tuyên bố Mát-xcơ-va năm 1960 đã được các đảng anh em nhất trí thỏa thuận, là điều không thể tha thứ được và phi pháp; ngược lại chủ nghĩa xét lại Nam-tư đã bị bản Tuyên bố Mát-xcơ-va năm 1960 lên án thì lại cần phải hoan nghênh và hợp pháp. Một mặt họ ra sức công kích những đồng chí kiên trì chủ nghĩa Mác—Lê-nin, mặt khác lại nói sa sả tới sự đoàn kết với bọn theo chủ nghĩa xét lại trăm phần trăm; một mặt họ tìm đủ mọi cách không để cho đại biểu các đảng anh em chống chủ nghĩa xét lại Nam-tư có dịp phát biểu, mặt khác lại hết lời khen ngợi những kẻ phản bội chủ nghĩa Mác—Lê-nin. Tình hình hết sức xấu xa đó đã diễn ra dưới sự bố trí tinh vi, lại càng tăng thêm tầm nghiêm trọng của nó.

Ở đây, chúng tôi không thể không nghiêm chỉnh vạch ra rằng: phong trào cộng sản quốc tế đang ở vào những giờ phút nghiêm trọng. Hai bản Tuyên bố Mát-xcơ-va, cơ sở chung của sự đoàn kết giữa đảng cộng sản và đảng công nhân các nước đang đứng trước nguy cơ trầm trọng bị công khai xé bỏ. Sự đoàn kết của phe xã hội chủ nghĩa và phong trào cộng sản quốc tế đang bị đe dọa nghiêm trọng.

Trong phong trào cộng sản quốc tế hiện nay, việc đối xử với chủ nghĩa xét lại Nam-tư như thế nào, không phải là vấn đề nhỏ, mà là vấn đề lớn; không phải là vấn đề cục bộ, mà là vấn đề có liên quan đến toàn cục. Vấn đề này có liên quan tới việc phải kiên trì chủ nghĩa Mác—Lê-nin hay hợp cùng một giuộc với chủ nghĩa xét lại Nam-tư; phải đoàn kết trên cơ sở của hai bản Tuyên bố Mát-xcơ-va hay "đoàn kết" trên cơ sở bản cương lĩnh của chủ nghĩa xét lại Nam-tư hoặc trên những cái gì khác; phải tăng cường đoàn kết thật sự hay đoàn kết ngoài miệng, còn trên thực tế thì gây chia rẽ. Tóm lại, vấn đề này có liên quan tới việc phải nghiêm khắc tuân theo hai bản Tuyên bố Mát-xcơ-va hay là xé bỏ hai bản Tuyên bố đó.

Bản Tuyên bố Mát-xcơ-va năm 1960 viết rành rành rằng: "Các đảng cộng sản nhất trí lên án hình thức Nam-tư của chủ nghĩa cơ hội quốc tế, nó là sự biểu hiện tập trung các «lý luận» của bọn theo chủ nghĩa xét lại hiện đại. Sau khi phản bội chủ nghĩa Mác—Lê-nin và tuyên bố chủ nghĩa Mác—Lê-nin đã lỗi thời, những người lãnh đạo Liên đoàn những người cộng sản Nam-tư đã lấy

cương lĩnh xét lại chống chủ nghĩa Lê-nin của mình đối lập lại bản Tuyên bố Mát-xcơ-va năm 1957, đối lập Liên đoàn những người cộng sản Nam-tư với toàn bộ phong trào cộng sản quốc tế, tách nước mình ra khỏi phe xã hội chủ nghĩa, đặt Nam-tư phụ thuộc vào cái gọi là «viện trợ» của đế quốc Mỹ và các đế quốc khác, và do đó tạo ra nguy cơ làm tiêu tan những thành quả cách mạng mà nhân dân Nam-tư đã giành được bằng cuộc đấu tranh anh dũng. Bọn theo chủ nghĩa xét lại Nam-tư tiến hành hoạt động phá hoại chống phe xã hội chủ nghĩa và phong trào cộng sản quốc tế. Dưới chiêu bài chính sách không tham gia các khối, họ đang mở rộng những hoạt động làm hại sự nghiệp đoàn kết của tất cả các lực lượng và các nước yêu chuộng hòa bình. Tiếp tục vạch trần bộ mặt của những người lãnh đạo theo chủ nghĩa xét lại ở Nam-tư và tích cực đấu tranh để bảo vệ phong trào cộng sản và phong trào công nhân khỏi bị ảnh hưởng của những tư tưởng chống chủ nghĩa Lê-nin của bọn theo chủ nghĩa xét lại Nam-tư, vẫn là một nhiệm vụ cần thiết của các đảng mác-xít lê-nin-nít."

Lập trường của Đảng cộng sản Trung-quốc đối với chủ nghĩa xét lại Nam-tư chính là lập trường nên có và cần phải có của tất cả các chính đảng mác-xít lê-nin-nít mà bản Tuyên bố Mát-xcơ-va năm 1960 đã quy định. Lập trường đó hoàn toàn đối lập với lập trường của bọn theo chủ nghĩa xét lại Nam-tư. Bọn theo chủ nghĩa xét lại Nam-tư hoàn toàn chống lại hai bản Tuyên bố Mát-xcơ-va, đồng thời lấy cương lĩnh xét lại của mình đối lập lại cương lĩnh chung của đảng cộng sản và đảng công nhân các nước.

Trong cương lĩnh của Liên đoàn những người cộng sản Nam-tư, tập đoàn Ti-tô đã phủ nhận sự đối lập hoàn toàn giữa phe xã hội chủ nghĩa và phe đế quốc chủ nghĩa, chủ trương đứng trên lập trường gọi là "siêu tập đoàn"; chúng phủ nhận học thuyết về cách mạng vô sản và chuyên chính vô sản, cho rằng các nước tư bản có thể "hòa bình tiến lên" chủ nghĩa xã hội; chúng cho chế độ sở hữu toàn dân ở các nước xã hội chủ nghĩa là "chủ nghĩa tư bản nhà nước"; và còn cho rằng, chủ nghĩa Mác—Lê-nin đã "lỗi thời". Tất cả những điều đó cùng với những luận điểm mác-xít lê-nin-nít của hai bản Tuyên bố Mát-xcơ-va khác nào như nước với lửa không thể dung hòa được.

Sau Hội nghị Mát-xcơ-va năm 1957, hội nghị toàn thể lần thứ 9 của Ban chấp hành trung ương Liên đoàn những người cộng sản Nam-tư họp vào tháng chạp năm 1957 đã ra thông cáo nói: "Toàn thể hội nghị nhận định rằng, Đoàn đại biểu chấp hành đường lối chính trị của Trung ương Liên đoàn những người cộng sản Nam-tư không tham dự Hội nghị đảng cộng sản và đảng công nhân 12 nước xã hội chủ nghĩa, và không ký tên vào bản Tuyên bố của hội nghị này là đúng. Vì bản Tuyên bố đó có một số quan điểm và sự đánh giá mâu thuẫn với quan điểm của Liên đoàn những người cộng sản Nam-tư, và Liên đoàn những người cộng sản Nam-tư cho là không đúng."

Còn đối với bản Tuyên bố Mát-xcơ-va năm 1960 thì tập đoàn Ti-tô lại càng công kích điên cuồng hơn nữa. Tại hội nghị mở rộng Ban chấp hành trung ương Liên đoàn những người cộng sản Nam-tư họp tháng 2 năm

1961, chính tên Vờ-la-hô-vích, đại biểu của tập đoàn Ti-tô được một số người hoan nghênh cuồng nhiệt tại Đại hội đại biểu Đảng xã hội thống nhất Đức lần này đã nói: "Hội nghị Mát-xcơ-va đã đi theo đường lối mưu cầu thỏa hiệp giữa các quan điểm và khuynh hướng, đi theo đường lối mà «sách lược đấu tranh đều rập khuôn nhau, quy định một cách cứng nhắc và na ná như nhau»; như vậy là trong phạm vi bản tuyên bố thống nhất đã xáo lộn những lập trường và quan điểm phản ánh sự phát triển khách quan của xã hội đương thời trên thế giới với những quan điểm giáo điều—quan liêu (ví dụ rõ rệt nhất là lập trường đối với Nam-tư xã hội chủ nghĩa)." Trong bản nghị quyết về bản Tuyên bố Mát-xcơ-va năm 1960 mà cuộc hội nghị trung ương Liên đoàn những người cộng sản Nam-tư họp hồi tháng 2 năm 1961 thông qua đã nói: "Bản Tuyên bố Mát-xcơ-va năm 1960 chỉ gây nên những hậu quả có hại chẳng những cho sự nghiệp xã hội chủ nghĩa, mà còn cho sự cố gắng để củng cố hòa bình thế giới."

Có cần phải phê phán chủ nghĩa xét lại Nam-tư hay không? Điều đó vốn không thành vấn đề trong hàng ngũ cộng sản quốc tế. Lập trường có tính chất nguyên tắc kiên quyết chống chủ nghĩa xét lại Nam-tư của Đảng cộng sản Trung-quốc cũng được các đảng anh em khác tán thành. Mọi người còn nhớ, trong lời chào mừng đọc tại Đại hội đại biểu lần thứ 7 của Đảng cộng sản Bun-ga-ri họp hồi tháng 6 năm 1958, đồng chí Khơ-rút-sốp đã từng nói: "Sự phê bình của các đồng chí Trung-quốc cũng như các đảng anh em khác đối với những nguyên tắc theo chủ

nghĩa xét lại trong bản dự thảo cương lĩnh của Liên đoàn những người cộng sản Nam-tư đều rất đúng đắn và rất sâu sắc".

Mọi người còn nhớ, chính tại Đại hội đại biểu Đảng xã hội thống nhất Đức lần trước, tức là Đại hội đại biểu lần thứ 5 họp hồi tháng 7 năm 1958, giữa các đảng cộng sản và đảng công nhân các nước không có sự bất đồng ý kiến nào đối với vấn đề có cần phê phán chủ nghĩa xét lại Nam-tư hay không. Lúc bấy giờ đồng chí Khơ-rút-sốp đã từng nói: "Những quan điểm phản chủ nghĩa Mác, phản chủ nghĩa Lê-nin của những nhà hoạt động Nam-tư đã bị Đảng cộng sản Trung-quốc, Đảng xã hội thống nhất Đức và tất cả đảng anh em khác phê bình theo nguyên tắc một cách sâu sắc. Trong nghị quyết của cơ quan lãnh đạo và báo đảng của các đảng đều có lập trường rõ ràng lên án, và hết sức chú ý phân tích một cách phê phán những quan điểm đó. Như vậy là rất đúng."

Đồng chí Khơ-rút-sốp còn nói: "Những nhà hoạt động Nam-tư ngoài mồm thì nói họ là người mác-xít lê-nin-nít, song trên thực tế thì chỉ là lấy chủ nghĩa Mác—Lê-nin làm chiếc áo khoác ngoài để mê hoặc những người nhẹ dạ, làm cho họ xa rời con đường đấu tranh giai cấp cách mạng mà Mác và Lê-nin đã vạch ra; họ làm như vậy là nhằm tước đoạt vũ khí giai cấp sắc bén nhất trong tay giai cấp công nhân. Dù muốn hay không muốn thì họ cũng đang giúp đỡ cho kẻ thù giai cấp của nhân dân lao động để được chúng cho vay tiền, vì thế bọn đế quốc đã ca tụng cái chính sách «độc lập và siêu tập đoàn» của

họ, và các thế lực phản động đang lợi dụng chính sách ấy để hòng phá hoại phe xã hội chủ nghĩa của chúng ta."

Đồng chí Khơ-rút-sốp còn nói: "Trong diễn văn cũng như trong các văn kiện chính thức, những người lãnh đạo Nam-tư đã trắng trợn nêu ra những quan điểm theo chủ nghĩa xét lại phản lại thực chất cách mạng của chủ nghĩa Mác—Lê-nin. Họ công khai đi theo đường lối chia rẽ và xét lại, do đó đã giúp cho kẻ thù của giai cấp công nhân chống chủ nghĩa cộng sản và giúp cho chủ nghĩa đế quốc chống các đảng cộng sản, chống sự đoàn kết của phong trào công nhân cách mạng quốc tế."

Đồng chí Khơ-rút-sốp còn nói: "Cương lĩnh của tập đoàn lãnh đạo Nam-tư, thực tế chỉ là một bản rập khuôn chẳng có hơn gì nhiều bản cương lĩnh theo chủ nghĩa xét lại của bọn xã hội dân chủ cánh hữu. Vì vậy, những người lãnh đạo Nam-tư không phải đi theo con đường của học thuyết mác-xít lê-nin-nít cách mạng, mà là đi theo con đường của bọn theo chủ nghĩa xét lại và bọn theo chủ nghĩa cơ hội đệ nhị Quốc tế như Béc-tanh, Cau-ski cùng những tên phản bội khác. Hiện nay, trên thực tế, họ đã hợp cùng một giuộc với Bê-nê-dích—con đẻ của Cau-ski."

Chúng tôi không thể hiểu được tại sao có một số đồng chí trước kia đã có lập trường đúng đắn trong việc phê phán chủ nghĩa xét lại Nam-tư, giờ đây lại quay phắt lại 180 độ như thế?

Có người nói, đó là vì "những người lãnh đạo Nam-tư đã xóa bỏ rất nhiều cái trước đây cho là sai lầm". Nhưng rất đáng tiếc là, chính tập đoàn Ti-tô xưa nay chưa bao giờ thừa nhận là chúng đã mắc sai lầm nào, thế

thì càng không thể nói là đã xóa bỏ được sai lầm. Nếu cứ khăng khăng nói rằng tập đoàn Ti-tô "đã xóa bỏ" sai lầm rồi, thì mới là chủ nghĩa chủ quan thật sự. Chúng tôi xin mời những người biện hộ cho tập đoàn Ti-tô hãy nghe xem chính tập đoàn Ti-tô đã nói thế nào.

Ngay tại Đại hội đại biểu lần thứ 7 của Liên đoàn những người cộng sản Nam-tư họp hồi tháng 4 năm 1958, Ti-tô đã nói: "Bất cứ từ phía nào nếu có ai chờ đợi chúng ta vất bỏ lập trường có tính chất nguyên tắc của mình trong các vấn đề quốc tế và nội bộ, thì chỉ là lãng phí thời gian mà thôi."

Năm 1959, Các-đen, một người lãnh đạo khác của tập đoàn Ti-tô càng nói lộ liễu hơn nữa trong cuốn sách nhỏ của y, rằng: "Hiện nay, những cái mà các nhà phê bình không ngừng đề nghị với chúng ta chính là những cái mà họ bắt đầu vất bỏ; còn những cái mà họ phê bình chúng ta lại chính là những cái mà họ bắt đầu tiếp nhận."

Cho đến gần đây, tháng chạp năm 1962, khi từ Liên-xô về đến Ben-gơ-rát, vừa bước xuống xe lửa, Ti-tô đã nói: "thảo luận việc Nam-tư hiện nay sẽ thay đổi chính sách của mình như thế nào, điều đó hoàn toàn là một chuyện quá thừa và nực cười. Chúng ta không cần phải thay đổi chính sách của mình." Sau đấy mấy hôm, Ti-tô lại nói: "Ở bên đó (chỉ ở Liên-xô) chúng tôi còn nói rằng, Nam-tư không thể thay đổi được chính sách đối ngoại của mình."

Những lời nói của Ti-tô và Các-đen đã chứng tỏ, tập đoàn Ti-tô kiên quyết không thừa nhận đường lối và chính sách theo chủ nghĩa xét lại của chúng có sự thay đổi mảy

may. Mà sự thực thì chúng chẳng có thay đổi gì hết. Ở đây, những người cố tình nói rằng tập đoàn Ti-tô "đã xóa bỏ rất nhiều cái trước đây cho là sai lầm" chẳng phải là nói láo hay sao?

Gần đây, có một số người sa sả nói rằng, quan điểm giữa họ với tập đoàn Ti-tô trong nhiều vấn đề là ăn khớp với nhau và ngày càng gần nhau. Chúng tôi xin hỏi: Đường lối và chính sách theo chủ nghĩa xét lại của tập đoàn Ti-tô đã không có gì thay đổi, thế thì phải chăng những người nói như vậy là đang ngày càng nhích gần tới đường lối và chính sách theo chủ nghĩa xét lại của tập đoàn Ti-tô?

Điều làm cho người ta hết sức kinh ngạc là, có một số người công nhiên nói rằng hai bản Tuyên bố Mát-xcơ-va là những "công thức cứng nhắc". Họ không cho phép bất cứ một đảng anh em nào vạch trần và lên án chủ nghĩa xét lại Nam-tư, nếu ai kiên trì lên án chủ nghĩa xét lại Nam-tư thì người đó là "vận dụng những đạo luật thú vật của thế giới tư bản" và "kiên trì đạo đức thú vật". Xin hỏi, cho bản Tuyên bố Mát-xcơ-va năm 1960 mà 81 đảng anh em đã nhất trí thỏa thuận là những "công thức cứng nhắc", những "đạo luật thú vật của thế giới tư bản", là nhằm mục đích gì? Có phải là muốn xé bỏ hai bản Tuyên bố Mát-xcơ-va hay không? Nếu căn cứ vào bản Tuyên bố Mát-xcơ-va năm 1960 mà lên án chủ nghĩa xét lại Nam-tư, lại là "đạo đức thú vật", thế thì, đi ngược lại hai bản Tuyên bố đó, và muốn "cắn chết" ngay một đảng anh em và một nước anh em, thì gọi là đạo đức gì?

Chúng tôi còn nghe thấy đồng chí Tô-gơ-li-át-ti công nhiên nói rằng: "Lập trường của chúng tôi và một số người khác đối với các đồng chí Nam-tư là đúng, do đó đã sửa chữa lại nghị quyết năm 1960 (chỉ bản Tuyên bố Mát-xcơ-va do 81 đảng anh em nhất trí thỏa thuận), vì về điểm này trong nghị quyết là không đúng." Chúng tôi xin hỏi: đồng chí Tô-gơ-li-át-ti có quyền gì được tuyên bố phần này hay phần nọ trong bản Tuyên bố Mát-xcơ-va năm 1960 do đảng anh em các nước nhất trí thỏa thuận là không đúng? Có quyền gì được tùy tiện "sửa chữa", tùy tiện xé bỏ hiệp nghị quốc tế trang nghiêm đó? Nếu một đảng hoặc một số đảng có thể tùy tiện "sửa chữa" những sự thỏa thuận mà đảng cộng sản và đảng công nhân các nước đã nhất trí thì còn gì là những nguyên tắc cần phải cùng tuân theo?

Rất rõ ràng, những người đó đã có thái độ khinh miệt đối với văn kiện trang nghiêm mà phong trào cộng sản quốc tế đã nhất trí thông qua, đối với văn kiện chính tay mình đã ký tên vào mà bản thân mình không tuân theo, lại còn chửi rủa những người tuân theo nó, đó là điều hoàn toàn bội tín bỏ nghĩa.

Ở đây, chúng tôi xin nhấn mạnh chỉ rõ, những người sốt sắng với việc lật lại bản án cho tập đoàn Ti-tô đó là hòng mở ra một đột phá khẩu trong vấn đề Nam-tư, để rồi tiến tới xé bỏ toàn bộ hai bản Tuyên bố Mát-xcơ-va. Nếu những mưu toan đó của họ được thực hiện thì có nghĩa là: sự phê phán của đảng cộng sản và đảng công nhân các nước đối với chủ nghĩa xét lại Nam-tư trong mấy năm qua đều là sai lầm, tập đoàn Ti-tô phản bội mới

là đúng; hai bản Tuyên bố Mát-xcơ-va đều là sai lầm, trái lại cương lĩnh theo chủ nghĩa xét lại của Nam-tư mới là đúng; những nguyên lý cơ bản của chủ nghĩa Mác—Lê-nin đã lỗi thời, đã tới lúc không được chống chủ nghĩa xét lại hiện đại nữa, và càng không thể cho nó là nguy cơ chủ yếu trong phong trào cộng sản quốc tế; đồng thời mọi người đều phải đi theo tập đoàn Ti-tô, "hợp cùng một giuộc với Bê-nê-dích—con đẻ của Cau-ski".

Nếu như vậy thì, toàn bộ chiến lược và sách lược của phong trào cộng sản quốc tế đều phải thay đổi, phải lấy đường lối đầu hàng của chủ nghĩa xét lại thay thế cho đường lối cách mạng của chủ nghĩa Mác—Lê-nin. Như thế thì còn gì là cơ sở chung cho sự đoàn kết của Đảng cộng sản và đảng công nhân các nước nữa? Đó chẳng phải là cố tình muốn chia rẽ phong trào cộng sản quốc tế hay sao?

Giờ đây, nhiệm vụ bức thiết đặt ra trước mắt các đảng cộng sản và đảng công nhân các nước là bảo vệ hai bản Tuyên bố Mát-xcơ-va, bảo vệ và tăng cường sự đoàn kết của phe xã hội chủ nghĩa và phong trào cộng sản quốc tế trên cơ sở hai bản Tuyên bố đó. Chúng tôi kiên quyết ủng hộ sự đoàn kết trên cơ sở hai bản Tuyên bố Mát-xcơ-va, kiên quyết phản đối sự "đoàn kết" trên cơ sở bản cương lĩnh theo chủ nghĩa xét lại của Nam-tư hay trên những cơ sở nào khác. Đảng cộng sản Trung-quốc chúng tôi sẽ sát cánh với tất cả các đảng anh em cố gắng không mệt mỏi cho việc đó!

Sự nghiệp của giai cấp vô sản xưa nay đều có tính chất quốc tế. Để giành thắng lợi cho sự nghiệp chung

đó, những người cộng sản các nước phải liên hợp lại, cùng đấu tranh. Không có sự liên hợp và đoàn kết theo chủ nghĩa quốc tế vô sản, thì sự nghiệp cách mạng của bất cứ nước nào cũng đều không thể giành được thắng lợi và củng cố thắng lợi.

Con đường duy nhất đúng đắn để bảo vệ và tăng cường sự đoàn kết đó chỉ có thể là tuân theo những quy tắc về quan hệ giữa các đảng và các nước anh em đã được quy định trong hai bản Tuyên bố Mát-xcơ-va.

Những quy tắc đó là: dựa trên cơ sở của chủ nghĩa Mác—Lê-nin và chủ nghĩa quốc tế vô sản, thực hành nguyên tắc liên hợp, nguyên tắc ủng hộ và giúp đỡ lẫn nhau, nguyên tắc độc lập tự chủ và bình đẳng, nguyên tắc thông qua sự bàn bạc để đi đến nhất trí.

Có nghiêm túc tuân theo những quy tắc về quan hệ giữa các đảng và các nước anh em hay không, là cái mốc đầu tiên để thử thách xem mỗi người cộng sản có thật sự bảo vệ sự đoàn kết của phong trào cộng sản quốc tế hay không.

Hai bản Tuyên bố Mát-xcơ-va—hai văn kiện quốc tế do đảng cộng sản và đảng công nhân các nước nhất trí thỏa thuận đều có sức ràng buộc đối với các đảng anh em các nước. Đảng cộng sản và đảng công nhân các nước chỉ có nghĩa vụ tuân theo, chứ tuyệt đối không có quyền phá hoại. Bất cứ một đảng hoặc một số đảng nào cũng không có quyền sửa đổi, không có quyền tuyên bố nó là vô hiệu. Trong phong trào cộng sản quốc tế, những nghị quyết dù đúng hay sai của bất cứ một đảng anh em nào, vô luận là địa vị của đảng đó quan trọng đến đâu, vai

trò của đảng đó to lớn đến mực nào, cũng chỉ có sức ràng buộc đối với bản thân đảng ấy mà thôi. Theo quy tắc của hai bản Tuyên bố Mát-xcơ-va thì, không thể cho phép việc đem cương lĩnh, nghị quyết, phương châm, chính sách của một đảng buộc các đảng anh em khác phải tiếp nhận; cũng không thể cho phép coi những lời nói không phụ trách và tự mâu thuẫn của một người lãnh đạo một đảng mà hôm nay nói thế này, ngày mai lại nói thế nọ là những thánh chỉ, và buộc các đảng anh em khác phải tuân theo; càng không thể cho phép căn cứ vào ý chí của một đảng hay một số đảng, tùy tiện đá phốc đảng anh em này hoặc đảng anh em kia ra khỏi hàng ngũ phong trào cộng sản quốc tế, hoặc tùy tiện kéo bừa bọn phản bội chủ nghĩa Mác—Lê-nin vào hàng ngũ phong trào cộng sản quốc tế.

Vì tình hình quốc tế rắc rối phức tạp và thay đổi nhanh chóng, hoàn cảnh của các đảng anh em lại rất khác nhau, cho nên giữa các đảng anh em có những ý kiến bất đồng về vấn đề này hoặc vấn đề nọ là điều khó tránh khỏi. Vấn đề là ở chỗ, khi giữa các đảng anh em có sự bất đồng thì cần phải căn cứ vào những quy tắc về quan hệ giữa các đảng anh em đã quy định trong hai bản Tuyên bố Mát-xcơ-va, thông qua sự bàn bạc bình đẳng trong nội bộ để xóa bỏ mọi sự bất đồng, đi đến nhất trí; chứ tuyệt đối không nên công khai phơi bày những sự bất đồng giữa các đảng anh em ra trước kẻ thù, cũng không nên lợi dụng báo chí và những phương tiện tuyên truyền khác để công khai công kích các đảng anh em, và càng không nên lợi dụng đại hội đại biểu của một đảng để công khai công kích đảng anh em khác. Rất rõ ràng, nếu hôm nay

công khai công kích đảng anh em này, ngày mai lại công khai công kích đảng anh em kia, thì còn gì là sự đoàn kết của phong trào cộng sản quốc tế nữa?

Chúng tôi cho rằng, một mặt thì nói sẽ chấm dứt sự công kích, nhưng mặt khác lại tiếp tục công kích, như thế quyết không phải là thái độ nên có của một người cộng sản thành thực. Đúng như lời đồng chí Trưởng đoàn đại biểu Đảng lao động Triều-tiên tham dự Đại hội đại biểu Đảng xã hội thống nhất Đức lần này đã vạch rõ: "Tại Đại hội đại biểu này —không phải là hội nghị quốc tế giữa các đảng anh em, một mặt thì nói chấm dứt sự công khai tranh luận đối với những ý kiến bất đồng và tăng cường đoàn kết, nhưng mặt khác lại nêu ra vấn đề bất đồng ý kiến giữa các đảng anh em, nhất là đã phê bình một chiều đối với Đảng cộng sản Trung-quốc. Chúng tôi cho rằng, như thế không thể coi là thái độ thân thiện với tình đồng chí, thái độ đó không có lợi cho sự đoàn kết nhất trí mà chúng ta đã nhất trí chủ trương."

Nói muôn nghìn câu đoàn kết suông không bằng làm một việc tốt có lợi cho đoàn kết. Giờ đây đã đến lúc ghì cương ngựa trước vực thẳm rồi! Làm muộn còn tốt hơn là không làm. Chúng tôi thành khẩn mong mỗi đảng anh em đã gây công kích trước hãy thực hiện lời nói đi đôi với việc làm, chủ động trở lại con đường bàn bạc bình đẳng trong nội bộ, trở lại với những quy tắc về quan hệ giữa các đảng và các nước anh em đã quy định trong hai bản Tuyên bố Mát-xcơ-va.

Đảng cộng sản Trung-quốc rất thấu hiểu trách nhiệm của mình cần phải gánh vác trong việc bảo vệ và tăng

cường sự đoàn kết của phe xã hội chủ nghĩa và phong trào cộng sản quốc tế. Cũng như trước kia, chúng tôi sẽ không tiếc sức mình để đóng góp vào việc này. Đảng cộng sản Trung-quốc đã từng nhiều lần chủ trương và hiện nay vẫn chủ trương họp hội nghị đại biểu đảng cộng sản và đảng công nhân các nước, mọi người cùng bình tĩnh ngồi lại, qua sự thảo luận đầy đủ với tình đồng chí, thỏa thuận quan điểm với nhau, xóa bỏ những sự bất đồng, tăng cường đoàn kết trên cơ sở mới. Chúng tôi sẵn sàng cùng với tất cả các đảng anh em khác, thực hành mọi biện pháp có lợi cho việc làm dịu mối quan hệ tăng cường đoàn kết, để cải thiện bầu không khí, tạo điều kiện cần thiết cho việc họp hội nghị các đảng anh em.

Hiện nay, chủ nghĩa đế quốc do Mỹ cầm đầu và tất cả bọn phản động đang giãy giụa điên cuồng, hòng ngăn cản và xoay chuyển lại trào lưu của thời đại, cản trở sự giải phóng của các dân tộc và nhân dân bị áp bức, phá hoại phe xã hội chủ nghĩa. Đứng trước kẻ thù lớn ấy, những người cộng sản chúng ta cần phải đoàn kết chặt chẽ hơn bao giờ hết, tiến hành cuộc chiến đấu chung bền bỉ hơn nữa. Bất cứ lời nói và hành động nào không có lợi cho cuộc đấu tranh chống chủ nghĩa đế quốc và bọn phản động các nước, không có lợi cho cuộc đấu tranh cách mạng của nhân dân các nước trên thế giới, không có lợi cho sự đoàn kết của tất cả những người cộng sản và nhân dân cách mạng toàn thế giới, đều không thể thông qua được trong những người cộng sản toàn thế giới, không thể thông qua được trong giai cấp vô sản và nhân

dân lao động các nước, không thể thông qua được trong tất cả các dân tộc và nhân dân bị áp bức, không thể thông qua được trong tất cả những người đấu tranh để bảo vệ hòa bình thế giới.

Sự đoàn kết của phe xã hội chủ nghĩa và phong trào cộng sản quốc tế là nguồn sức mạnh của chúng ta, là niềm hy vọng của các dân tộc và nhân dân bị áp bức toàn thế giới. Chúng ta càng đoàn kết thì nhân dân toàn thế giới càng phấn khởi, càng được cổ võ. Chúng ta càng đoàn kết thì càng có thể tăng cường lòng tin tưởng vào thắng lợi của tất cả nhân dân cách mạng, càng có thể giáng đòn chí tử vào chủ nghĩa đế quốc và bọn phản động các nước.

Chúng ta không nên phụ lòng mong đợi của nhân dân toàn thế giới. Chúng ta nhất định phải kiên trì đoàn kết, chống chia rẽ. Chúng ta nhất định phải đoàn kết thật sự, chống đoàn kết giả dối. Chúng ta hãy đoàn kết lại trên cơ sở của chủ nghĩa Mác—Lê-nin và chủ nghĩa quốc tế vô sản, hãy đoàn kết lại trên cơ sở của hai bản Tuyên bố Mát-xcơ-va!

LỜI CHÀO MỪNG CỦA ĐỒNG CHÍ NGŨ TU-QUYỀN TRƯỞNG ĐOÀN ĐẠI BIỂU ĐẢNG CỘNG SẢN TRUNG-QUỐC ĐỌC TẠI ĐẠI HỘI ĐẠI BIỂU LẦN THỨ 6 ĐẢNG XÃ HỘI THỐNG NHẤT ĐỨC

(Ngày 18-1-1963)

Thưa các đồng chí thân mến,

Được sự ủy thác của Ban chấp hành Trung ương Đảng cộng sản Trung-quốc, Đoàn đại biểu Đảng cộng sản Trung-quốc chúng tôi, thay mặt Đảng cộng sản và nhân dân Trung-quốc xin gửi tới Đại hội đại biểu lần thứ 6 Đảng xã hội thống nhất Đức, và thông qua Đại hội gửi tới Đảng xã hội thống nhất Đức cùng nhân dân nước Cộng hòa dân chủ Đức lời chào mừng anh em nhiệt liệt.

Dưới sự lãnh đạo của Đảng xã hội thống nhất Đức, nhân dân nước Cộng hòa dân chủ Đức đã giành được thắng lợi lớn lao trong sự nghiệp xây dựng chủ nghĩa xã hội. Bất cứ là mức độ sản xuất công nghiệp và nông nghiệp, hay mức sống vật chất và văn hóa của nhân dân, cũng đều được nâng cao rõ rệt. Những thành tựu xây dựng của các đồng chí đã góp phần quan trọng vào sự

nghiệp chung xã hội chủ nghĩa và cộng sản chủ nghĩa của chúng ta. Nhân dân Trung-quốc vô cùng phấn khởi với những điều đó, chúng tôi chân thành chúc các đồng chí sẽ giành được thắng lợi mới, to lớn hơn nữa trong công cuộc xây dựng chủ nghĩa xã hội.

Nhân dân Trung-quốc hiểu rất rõ rằng, nhân dân nước Cộng hòa dân chủ Đức anh em đứng ở tiền đồn phía tây của phe xã hội chủ nghĩa, đang đấu tranh gian khổ với thế lực phản động của chủ nghĩa quân phiệt Tây Đức được Mỹ nâng đỡ. Đế quốc Mỹ đang đeo đuổi mục tiêu xâm lược của mình trong vấn đề Đức, muốn biến Tây Đức thành một lò lửa chiến tranh mới. Chúng cản trở việc ký hòa ước với Đức, tiếp tục giữ tình trạng chiếm đóng ở Tây Bá-linh, đồng thời không ngừng từ phía Tây Đức và Tây Bá-linh tiến hành các hoạt động khiêu khích và lật đổ phe xã hội chủ nghĩa. Thế lực phản động của chủ nghĩa quân phiệt Tây Đức vào hùa với đế quốc Mỹ, làm một nòng cốt cho khối xâm lược Bắc Đại-tây-dương tiến hành những hoạt động tội ác, đang đe dọa an ninh của nước Cộng hòa dân chủ Đức và cả phe xã hội chủ nghĩa, đồng thời từ đó đe dọa hòa bình ở châu Âu và toàn thế giới. Cuộc đấu tranh của nhân dân nước Cộng hòa dân chủ Đức nhằm chống chủ nghĩa quân phiệt Tây Đức được Mỹ nâng đỡ, chống chính sách xâm lược và chiến tranh mà đế quốc Mỹ và thế lực phản động Tây Đức thực hành, tranh thủ ký hòa ước với Đức và giải quyết vấn đề Tây Bá-linh, chẳng những chỉ phù hợp với lợi ích của nhân dân Đức, mà còn phù hợp với lợi ích hòa bình ở châu Âu và toàn thế giới. Nhân dân

Trung-quốc sẽ mãi mãi kề vai sát cánh với các đồng chí trong cuộc đấu tranh này.

Tình hình quốc tế hiện nay đang tiếp tục phát triển theo chiều hướng có lợi cho nhân dân các nước và không có lợi cho chủ nghĩa đế quốc. Lực lượng của phe xã hội chủ nghĩa ngày càng lớn mạnh. Phong trào cách mạng dân tộc dân chủ đã lan tràn cả châu Á, châu Phi và châu Mỹ la-tinh, nhiều dân tộc bị áp bức đã giành được thắng lợi rực rỡ trong việc chống chủ nghĩa đế quốc và chủ nghĩa thực dân. Nhân dân lao động ở các nước tư bản cũng ngày càng đoàn kết lại trong cuộc đấu tranh giai cấp đang tăng cường đấu tranh chống áp bức và nô dịch của bọn tư bản lũng đoạn, giành dân chủ và tiến bộ xã hội. Phong trào phản đối chính sách xâm lược và chiến tranh của chủ nghĩa đế quốc, bảo vệ hòa bình thế giới của nhân dân các nước trên toàn thế giới đang phát triển sâu rộng. Nhân dân thế giới đang đầy lòng tin tưởng vào sự nghiệp giành hòa bình, dân chủ, giải phóng dân tộc và chủ nghĩa xã hội.

Chủ nghĩa đế quốc là lực lượng mục nát mà lịch sử đã quyết định nó sẽ bị diệt vong, hiện nay nó ngày càng điêu đứng. Các mâu thuẫn sẵn có của chủ nghĩa đế quốc ngày càng thêm gay gắt. Vì tranh giành thị trường, tranh giành phạm vi thế lực và tranh giành quyền kiểm soát vũ khí hạt nhân, phe đế quốc càng đi đến chỗ chia năm xẻ bảy. Quá trình suy sụp và tan rã của thế giới tư bản chủ nghĩa đang phát triển nhanh chóng. Nhưng, chủ nghĩa đế quốc không bao giờ tự nguyện rút khỏi vũ đài lịch sử, bản tính của nó cũng quyết không bao giờ thay

đôi. Càng ở vào thế bất lợi, chúng càng ráo riết tấn công nhân dân các nước. Vì thế, nhân dân thế giới cần phải luôn luôn giữ vững cảnh giác cao độ đối với chủ nghĩa đế quốc, không một phút nào được buông lỏng đấu tranh với chúng.

Ken-nơ-đi luôn mồm nói tới hòa bình, song thực tế thì đang chấp hành chiến lược toàn cầu phản cách mạng càng giảo quyệt và mạo hiểm hơn. Đối với tên đầu sỏ của giai cấp tư sản lũng đoạn Mỹ ấy, không được có bất cứ ảo tưởng viển vong nào. Chính phủ Ken-nơ-đi đang vận dụng chính sách hai mặt phản cách mạng, tích cực thực hành chính sách xâm lược và chiến tranh che đậy dưới mặt nạ hòa bình. Chúng càng điên cuồng thực hành chính sách vũ lực và chính sách đe dọa bằng hạt nhân, ráo riết tăng cường quân sự chuẩn bị chiến tranh, đi đôi với việc chuẩn bị chiến tranh hạt nhân, chúng lại chuẩn bị chiến tranh bằng vũ khí thông thường, và đang tiến hành cái gọi là "chiến tranh đặc biệt". Chúng giở mọi âm mưu thủ đoạn giảo quyệt để hòng tiêu diệt phong trào dân tộc dân chủ—đàn áp phong trào cách mạng của nhân dân các nước, làm tan rã phe xã hội chủ nghĩa. Trên toàn thế giới ngày càng có nhiều người biết rằng, đế quốc Mỹ là trung tâm của thế lực phản động toàn thế giới, là kẻ thù hung ác nhất của nhân dân toàn thế giới và hòa bình thế giới.

Tình hình Cu-ba cách đây không lâu đã cho nhân dân cách mạng toàn thế giới một bài học vô cùng phong phú và sinh động. Nó chứng tỏ, nhân tố quyết định trong cuộc đấu tranh chống chủ nghĩa đế quốc là con người. Chính toàn thể nhân dân Cu-ba anh hùng đều đứng dậy, đoàn

kết xung quanh đồng chí Phi-đen Ca-xtơ-rô lãnh tụ cách mạng của họ, kiên trì năm điểm yêu cầu chính nghĩa đảm bảo độc lập và chủ quyền của Cu-ba, kiên quyết đấu tranh không khuất phục với đế quốc Mỹ, đồng thời được sự đồng tình và ủng hộ của nhân dân châu Mỹ la-tinh và nhân dân thế giới, nên đã giành được thắng lợi vĩ đại bảo vệ độc lập, chủ quyền và thành quả cách mạng của Cu-ba, góp phần vĩ đại vào sự nghiệp bảo vệ hòa bình thế giới.

Đế quốc Mỹ là kẻ mềm nắn rắn buông, chúng sợ nhất là lực lượng của nhân dân cách mạng đoàn kết lại. Chỉ cần kiên quyết tin tưởng ở lực lượng của quần chúng nhân dân, kiên quyết dựa vào cuộc đấu tranh của quần chúng nhân dân; các lực lượng vĩ đại đương thời, lực lượng xã hội chủ nghĩa, lực lượng cách mạng dân tộc dân chủ, lực lượng của giai cấp công nhân và tất cả các lực lượng yêu chuộng hòa bình đều liên hợp lại, kết thành mặt trận thống nhất rộng rãi nhất chống chủ nghĩa đế quốc do Mỹ cầm đầu và bè lũ tay sai của chúng; áp dụng các chính sách đúng đắn, kiên trì đấu tranh bền bỉ với kẻ thù, thì nhất định có thể chặn đứng được chủ nghĩa đế quốc gây cuộc chiến tranh thế giới, bảo vệ hòa bình thế giới. Đó là con đường duy nhất đúng đắn để bảo vệ hòa bình thế giới.

Đảng cộng sản và Chính phủ Trung-quốc trước nay vẫn chủ trương chung sống hòa bình với các nước có chế độ xã hội khác nhau. Trung-quốc là người chủ xướng ra năm nguyên tắc chung sống hòa bình nổi tiếng. Trên cơ sở của năm nguyên tắc đó, Trung-quốc đã đặt quan hệ thân

thiện với nhiều nước trên thế giới, và đã lần lượt ký kết những hiệp ước thân thiện hoặc hiệp ước thân thiện và không xâm phạm lẫn nhau với I-ê-men, Miến-điện, Nê-pan, Áp-ga-nít-stăng, Ghi-nê, Căm-pu-chia, In-đô-nê-xi-a và Ga-na, đồng thời đã giải quyết một cách mỹ mãn vấn đề biên giới với các nước Miến-điện, Nê-pan v.v... Đó là những sự thật mà mọi người đều thấy. Còn vấn đề biên giới Trung—Ấn, Trung-quốc trước nay vẫn yêu cầu thông qua đàm phán hòa bình để tìm cách giải quyết công bằng hợp lý. Song, chính phủ Nê-ru của Ấn-độ vẫn hoàn toàn cự tuyệt đàm phán, và cố sức dùng vũ lực để thay đổi tình trạng biên giới Trung—Ấn, từng bước từng bước xâm chiếm lãnh thổ ở biên giới của Trung-quốc, cuối cùng đã công nhiên ra lệnh tấn công Trung-quốc, đòi "quét sạch" bộ đội biên phòng Trung-quốc ra khỏi lãnh thổ Trung-quốc. Trước cuộc tấn công với quy mô lớn của quân đội Ấn-độ, Trung-quốc buộc phải đánh lại để tự vệ, đó là một biện pháp chính đáng tối thiểu của bất cứ nước nào có chủ quyền. Sau khi quật lại cuộc tấn công của quân đội Ấn-độ, Trung-quốc lập tức đề nghị chấm dứt xung đột, cách ly quân đội đôi bên để tránh sự va chạm và mở lại cuộc đàm phán, đồng thời chủ động ngừng bắn và rút quân. Chính vì thế mà tình hình ở biên giới Trung—Ấn mới được dịu lại. Chúng tôi đã nhiều lần nói rằng, chính phủ Nê-ru kiên trì chống Trung-quốc là kết quả của chính sách đối nội và đối ngoại ngày càng phản động của họ, là kết quả do họ ngày càng dựa vào chủ nghĩa đế quốc, ngày càng đàn áp tàn bạo nhân dân trong nước. Hành động chống Trung-quốc và chính sách

đối nội, đối ngoại ngày càng phản động của chính phủ Nê-ru đã được chủ nghĩa đế quốc nhất là đế quốc Mỹ ủng hộ và khuyến khích. Song đáng tiếc là, nó cũng được một số người tự xưng là người mác-xít lê-nin-nít ủng hộ và khuyến khích. Trong việc tranh chấp ở biên giới Trung—Ấn, từ đầu đến cuối, họ đều bất chấp cả sự thật, đảo lộn phải trái. Trước hàng loạt văn kiện có liên quan mà phía Trung-quốc xã hội chủ nghĩa đã công bố trong hơn 3 năm qua, và trước việc Trung-quốc đã nhiều lần thông tri và trình bày với họ, họ đều giả đui giả điếc. Trên thực tế, họ đã cùng với Nê-ru tham gia bản đại hợp xướng chống Trung-quốc. Lập trường làm cho người ta kinh ngạc đó, thật không phù hợp chút nào với chủ nghĩa Mác—Lê-nin và chủ nghĩa quốc tế vô sản.

Bọn theo chủ nghĩa xét lại hiện đại do tập đoàn Ti-tô ở Nam-tư, những kẻ phản bội giai cấp công nhân đại diện, đã khuất phục trước sức ép của chủ nghĩa đế quốc, cam tâm phục vụ chủ nghĩa đế quốc và đang đóng vai trò mà các đảng xã hội dân chủ không làm được nhằm phá hoại sự đoàn kết quốc tế của giai cấp công nhân. Tập đoàn Ti-tô đã tiếm đoạt danh hiệu là một chính đảng cộng sản, vung vẩy lá cờ là một nước xã hội chủ nghĩa, và khoác chiếc áo mác-xít lê-nin-nít để lừa bịp nhân dân cách mạng ở các nước, làm tan rã ý chí đấu tranh của nhân dân cách mạng, phá hoại cuộc đấu tranh cách mạng của nhân dân và các dân tộc bị áp bức. Chúng đang xuất cảng cái gọi là "con đường của Nam-tư", tức là quay lại chủ nghĩa tư bản để làm tan rã các nước xã hội chủ nghĩa, đồng thời đeo cái mặt nạ "không liên

kết" để phá hoại sự đoàn kết giữa các nước xã hội chủ nghĩa với các nước thi hành chính sách hòa bình, trung lập. Hiện nay tập đoàn Ti-tô là một đội biệt kích của đế quốc Mỹ dùng để thực hiện chiến lược toàn cầu phản cách mạng của chúng. Đúng như bản Tuyên bố Mát-xcơ-va năm 1960 đã vạch rõ, tập đoàn Ti-tô "đã phản bội chủ nghĩa Mác—Lê-nin", "đang tiến hành hoạt động phá hoại chống phe xã hội chủ nghĩa và phong trào cộng sản quốc tế", "đang mở rộng những hoạt động làm hại sự nghiệp đoàn kết của tất cả các lực lượng và các nước yêu chuộng hòa bình", "tiếp tục vạch trần bộ mặt của những người lãnh đạo theo chủ nghĩa xét lại ở Nam-tư, và tích cực đấu tranh để bảo vệ phong trào cộng sản và phong trào công nhân khỏi bị ảnh hưởng của những tư tưởng chống chủ nghĩa Lê-nin của bọn theo chủ nghĩa xét lại Nam-tư, vẫn là một nhiệm vụ cần thiết của các đảng mác-xít lê-nin-nít."

Thưa các đồng chí, giờ đây hơn lúc nào hết, những người cộng sản chúng ta cần phải quan tâm hơn nữa tới việc bảo vệ và tăng cường sự đoàn kết trong phe xã hội chủ nghĩa, bảo vệ và tăng cường sự đoàn kết trong phong trào cộng sản quốc tế. Đoàn kết chống kẻ thù là lợi ích tối cao của những người cộng sản và nhân dân các nước, và cũng là nhiệm vụ quan trọng bậc nhất của những người cộng sản các nước. Quan hệ giữa các nước xã hội chủ nghĩa, giữa các chính đảng mác-xít lê-nin-nít là xây dựng trên cơ sở của chủ nghĩa Mác—Lê-nin và chủ nghĩa quốc tế vô sản. Hai bản Tuyên bố Mát-xcơ-va là cương lĩnh chung để đoàn kết chống kẻ thù của các đảng cộng sản

và đảng công nhân các nước trên thế giới. Hai văn kiện ấy đã quy định đường lối chung cho cuộc đấu tranh chống chủ nghĩa đế quốc, giành hòa bình thế giới, dân chủ, giải phóng dân tộc và chủ nghĩa xã hội, đồng thời cũng đã quy định những quy tắc về quan hệ giữa các nước anh em và các đảng anh em. Đúng như bản Tuyên bố Mát-xcơ-va năm 1960 đã vạch rõ, "mỗi một nước trong phe xã hội chủ nghĩa đều được bình đẳng thực sự và độc lập tự chủ": "Tất cả các đảng mác-xít lê-nin-nít đều độc lập, bình đẳng, đều xuất phát từ những điều kiện cụ thể của nước mình và dựa vào những nguyên lý của chủ nghĩa Mác—Lê-nin mà đề ra chính sách, và đồng thời ủng hộ lẫn nhau"; các đảng mác-xít lê-nin-nít cần phải "dùng cách trao đổi ý kiến để định ra những quan điểm nhất trí, và cùng nhau phối hợp hành động trong cuộc đấu tranh cho những mục tiêu chung".

Kinh nghiệm của toàn bộ phong trào cộng sản quốc tế đã chứng tỏ, giữa các nước và các đảng anh em có những sự bất đồng thế này hay thế nọ là điều khó tránh khỏi. Vấn đề là ở chỗ, làm thế nào giải quyết được đúng đắn mối quan hệ giữa các nước và các đảng anh em. Nếu làm trái với những quy tắc độc lập, bình đẳng và bàn bạc đi đến nhất trí giữa các nước và các đảng anh em thì kết quả chỉ có thể làm tổn hại đến tình đoàn kết, gây thêm những sự bất đồng, thậm chí còn dẫn đến nguy cơ bị chia rẽ.

Đảng cộng sản Trung-quốc trước nay vẫn kiên trì bảo vệ sự đoàn kết của phe xã hội chủ nghĩa và phong trào cộng sản quốc tế, kiên trì bảo vệ những quy tắc về mối

quan hệ giữa các nước và các đảng anh em đã được quy định trong hai bản Tuyên bố Mát-xcơ-va. Chính vì vậy mà hơn một năm trước, lần đầu tiên, khi Đại hội đại biểu lần thứ 22 của Đảng cộng sản Liên-xô công khai chỉ tên công kích Đảng lao động An-ba-ni anh em, Đoàn đại biểu Đảng cộng sản Trung-quốc đã kiên quyết phản đối cách làm đó. Lúc ấy, chúng tôi đã vạch rõ, cách làm đó "không có lợi cho sự đoàn kết, không có lợi cho việc giải quyết vấn đề. Công khai phơi bày những sự tranh chấp giữa các đảng và các nước anh em ra trước kẻ thù, không thể coi là thái độ trịnh trọng mác-xít lê-nin-nít. Thái độ đó chỉ có thể làm cho người thân đau lòng, kẻ thù khoái chí. Đảng cộng sản Trung-quốc chân thành mong rằng những đảng anh em có sự tranh chấp và bất đồng hãy đoàn kết lại trên cơ sở chủ nghĩa Mác—Lê-nin, tôn trọng độc lập và bình đẳng của nhau." Song, đáng tiếc là, lời khuyên nhủ chân thành đó của chúng tôi không thể ngăn chặn được sự việc ngày càng xấu thêm. Tháng 4 năm 1962, xuất phát từ nguyện vọng bảo vệ những quy tắc về mối quan hệ giữa các nước và các đảng anh em, tăng cường đoàn kết, Đảng cộng sản Trung-quốc đã tích cực ủng hộ đề nghị của một số đảng anh em về việc làm dịu mối quan hệ, cải thiện bầu không khí, đồng thời chính thức đề nghị với đảng anh em có liên quan, triệu tập hội nghị đại biểu đảng cộng sản và đảng công nhân các nước, để qua sự thảo luận và bàn bạc với tình đồng chí, xóa bỏ những sự bất đồng, tăng cường đoàn kết. Chúng tôi còn vạch rõ, trong khi chờ đợi triệu tập cuộc hội nghị ấy, các đảng cần chấm dứt việc công kích lẫn nhau trên

đài phát thanh và báo chí, để tạo điều kiện có lợi cho việc triệu tập hội nghị này.

Chúng tôi không thể không đau lòng vạch ra rằng, sự cố gắng đó của Đảng cộng sản Trung-quốc và một số đảng anh em khác không được đảng anh em có liên quan hưởng ứng, ngược lại cách làm trái với những quy tắc về quan hệ giữa các nước và các đảng anh em ấy ngày càng diễn ra dữ dội. Đại hội đại biểu của mấy đảng anh em liên tiếp họp trong thời gian gần đây, lại bị lợi dụng làm nơi công kích ráo riết hơn nữa đối với một số đảng anh em khác. Trong những đại hội đại biểu này, có một số đồng chí của các đảng anh em vẫn tiếp tục công kích Đảng lao động An-ba-ni, đồng thời còn chỉ tên công kích Đảng cộng sản Trung-quốc và đảng anh em khác. Các đồng chí đó còn huy động rộng rãi các báo chí và mọi phương tiện tuyên truyền khác của mình, để vu khống và công kích Đảng cộng sản Trung-quốc với quy mô lớn. Trước trào lưu trái ngược phá hoại sự đoàn kết và gây chia rẽ nghiêm trọng đó, nhiều đảng anh em tỏ ra hết sức băn khoăn lo lắng là điều hoàn toàn chính đáng.

Trước nay Đảng cộng sản Trung-quốc vẫn hoan nghênh mọi lời nói và hành động có lợi cho sự đoàn kết của phong trào cộng sản quốc tế. Tại Đại hội đại biểu lần này của các đồng chí, chúng tôi đã thấy có sự hưởng ứng với một mức độ nào đó đối với đề nghị chấm dứt sự công khai công kích làm dịu mối quan hệ căng thẳng và cải thiện bầu không khí giữa các đảng anh em mà Đảng cộng sản Trung-quốc trước nay vẫn chủ trương. Nếu sự hưởng ứng đó được trở thành hiện thực thì chúng tôi vô cùng phấn khởi.

Chúng tôi cho rằng, những người cộng sản cần phải thực hiện lời nói đi đôi với việc làm. Không nên một mặt thì nói chấm dứt sự công kích, nhưng mặt khác lại tiếp tục công kích. Cách làm đó không có lợi cho việc xóa bỏ những sự bất đồng, tăng cường đoàn kết.

Ở đây, một lần nữa, chúng tôi xin chân thành kêu gọi mọi người hãy lấy lợi ích của sự nghiệp cách mạng vô sản và đấu tranh chống kẻ thù làm trọng, nghiêm khắc tuân theo những quy tắc của hai bản Tuyên bố Mát-xcơ-va, thông qua con đường chính đáng để xóa bỏ những sự bất đồng, tăng cường đoàn kết. Muốn xóa bỏ những sự bất đồng tăng cường đoàn kết cần phải quay lại con đường tuân theo những quy tắc của hai bản Tuyên bố Mát-xcơ-va, quay lại con đường bàn bạc bình đẳng trong nội bộ. Về mặt này, nếu các đồng chí đã công kích đảng anh em trước chủ động đứng ra làm thì sẽ có lợi cho việc giải quyết vấn đề. Đảng cộng sản Trung-quốc cho rằng, chỉ có mọi người tuân theo chủ nghĩa Mác—Lê-nin và chủ nghĩa quốc tế vô sản, tuân theo những nguyên tắc cách mạng của hai bản Tuyên bố Mát-xcơ-va, tuân theo những quy tắc về mối quan hệ giữa các nước và các đảng anh em, thông qua sự thảo luận và bàn bạc với tình đồng chí, mới là con đường duy nhất đúng đắn để xóa bỏ những sự bất đồng và tăng cường đoàn kết. Chính đứng trên lập trường đó, Đảng cộng sản Trung-quốc đã nhiều lần đề nghị triệu tập hội nghị đại biểu đảng cộng sản và đảng công nhân các nước, và ủng hộ đề nghị của một số đảng anh em khác về việc triệu tập cuộc hội nghị này. Hiện nay, chúng tôi vẫn cho rằng, triệu tập cuộc hội nghị quốc tế

giữa các đảng anh em là cần thiết. Muốn làm cho cuộc hội nghị đó đi tới kết quả, phải nhờ vào sự cố gắng chung của các đảng anh em các nước, khắc phục mọi khó khăn và trở ngại, làm nhiều công tác chuẩn bị cần thiết, kể cả việc chấm dứt sự công kích các đảng anh em.

Đảng cộng sản Trung-quốc sẵn sàng cùng với tất cả các chính đảng mác-xít lê-nin-nít tiếp tục phấn đấu bền bỉ cho lợi ích của phong trào cộng sản quốc tế, cho cuộc đấu tranh chung chống kẻ thù, xóa bỏ những sự bất đồng, tăng cường đoàn kết. Chúng tôi tin chắc rằng, phong trào cộng sản quốc tế cuối cùng sẽ vượt qua được mọi khó khăn, trở ngại, tăng cường đoàn kết trong hàng ngũ của mình và giành được thắng lợi vĩ đại trong cuộc đấu tranh chống chủ nghĩa đế quốc, bảo vệ hòa bình thế giới và đẩy mạnh sự nghiệp tiến bộ của loài người.

Thưa các đồng chí, dưới sự lãnh đạo của Đảng cộng sản Trung-quốc và Ban chấp hành trung ương do đồng chí Mao Trạch-Đông đứng đầu, nhân dân Trung-quốc giương cao ba ngọn cờ đỏ đường lối chung xây dựng chủ nghĩa xã hội, đại nhảy vọt và công xã nhân dân đã thu được thành tựu vĩ đại trong sự nghiệp xây dựng chủ nghĩa xã hội. Hiện nay, nhân dân nước chúng tôi đang nhiệt liệt hưởng ứng lời kêu gọi của Hội nghị toàn thể trung ương lần thứ mười khóa tám của Đảng, tiếp tục giương cao ba ngọn cờ đỏ, vạn người như một, toàn quốc đồng lòng, hăng hái tiến lên đẩy nền kinh tế quốc dân tiến tới một cao trào mới và giành thắng lợi mới cho sự nghiệp xây dựng chủ nghĩa xã hội.

Trong các vấn đề quốc tế, đường lối chung về chính sách đối ngoại của nước chúng tôi là, phát triển mối quan hệ hữu nghị và hợp tác lẫn nhau với Liên-xô và các nước xã hội chủ nghĩa anh em theo những nguyên tắc của chủ nghĩa quốc tế vô sản; tranh thủ chung sống hòa bình với các nước có chế độ xã hội khác nhau trên cơ sở năm nguyên tắc, chống chính sách xâm lược và chiến tranh của chủ nghĩa đế quốc; ủng hộ những cuộc đấu tranh cách mạng chống chủ nghĩa đế quốc và chủ nghĩa thực dân của nhân dân các nước và các dân tộc bị áp bức. Nhân dân Trung-quốc sẽ tiếp tục kiên trì chấp hành đường lối chung ấy, cùng với tất cả các lực lượng cách mạng và lực lượng yêu chuộng hòa bình toàn thế giới, phấn đấu giành thắng lợi cho sự nghiệp hòa bình thế giới, dân chủ, giải phóng dân tộc và chủ nghĩa xã hội.

Thưa các đồng chí, trong công cuộc xây dựng chủ nghĩa xã hội và trong cuộc đấu tranh chung chống chủ nghĩa đế quốc, bảo vệ hòa bình thế giới, nhân dân Trung-quốc và nhân dân nước Cộng hòa dân chủ Đức đã ủng hộ lẫn nhau, kết thành mối tình hữu nghị thắm thiết. Chúng tôi tin chắc rằng, trên cơ sở của chủ nghĩa Mác—Lê-nin và chủ nghĩa quốc tế vô sản, trên cơ sở lợi ích của cuộc đấu tranh chung chống kẻ thù, tình hữu nghị giữa hai đảng và nhân dân hai nước chúng ta sẽ được phát triển và củng cố hơn nữa.

Chúc tình hữu nghị anh em giữa nhân dân hai nước chúng ta ngày càng phát triển.

Bây giờ, xin cho phép tôi đọc bức điện chúc mừng của Ban chấp hành trung ương Đảng cộng sản Trung-quốc.

ĐIỆN VĂN CỦA BAN CHẤP HÀNH TRUNG ƯƠNG ĐẢNG CỘNG SẢN TRUNG-QUỐC CHÀO MỪNG ĐẠI HỘI ĐẠI BIỂU LẦN THỨ 6 ĐẢNG XÃ HỘI THỐNG NHẤT ĐỨC

Kính gửi Đại hội đại biểu lần thứ 6 Đảng xã hội thống nhất Đức

Thưa các đồng chí thân mến,

Ban chấp hành Trung ương Đảng cộng sản Trung-quốc thay mặt Đảng cộng sản và nhân dân Trung-quốc, xin gửi tới Đại hội đại biểu lần thứ 6 Đảng xã hội thống nhất Đức và thông qua Đại hội gửi tới nhân dân nước Cộng hòa dân chủ Đức lời chào mừng anh em nhiệt liệt.

Nhân dân Trung-quốc rất phấn khởi trước mỗi một thành tựu mà nhân dân nước Cộng hòa dân chủ Đức đã thu được trong công cuộc xây dựng chủ nghĩa xã hội và đấu tranh giành thống nhất tổ quốc, đồng thời tin rằng, các đồng chí sẽ giành được những thành tựu mới nữa trong công cuộc xây dựng và đấu tranh từ nay về sau.

Đế quốc Mỹ hiện nay đang ráo riết thi hành chính sách xâm lược và chiến tranh trên toàn thế giới. Dưới sự ủng hộ tích cực của đế quốc Mỹ, chủ nghĩa quân phiệt Tây Đức đang ngày càng trắng trợn khiêu khích nước Cộng hòa dân chủ Đức, uy hiếp nghiêm trọng hòa bình ở châu Âu và thế giới. Nhân dân Trung-quốc trước sau như một,

kiên quyết ủng hộ cuộc đấu tranh chính nghĩa của nhân dân nước Cộng hòa dân chủ Đức chống chính sách xâm lược và chiến tranh của đế quốc Mỹ, chống chủ nghĩa quân phiệt Tây Đức, gìn giữ hòa bình ở châu Âu và thế giới.

Nhân dân Trung-quốc và nhân dân nước Cộng hòa dân chủ Đức đã ủng hộ lẫn nhau và kết thành mối tình hữu nghị anh em thắm thiết trong cuộc đấu tranh chống chủ nghĩa đế quốc, bảo vệ hòa bình thế giới và trong sự nghiệp xây dựng chủ nghĩa xã hội. Nhân dân Trung-quốc và Đảng cộng sản Trung-quốc sẽ tiếp tục cố gắng để tăng cường tình đoàn kết giữa nhân dân hai nước chúng ta, tăng cường sự đoàn kết của phe xã hội chủ nghĩa và phong trào cộng sản quốc tế trên cơ sở chủ nghĩa Mác—Lê-nin và chủ nghĩa quốc tế vô sản.

Tình hữu nghị không gì lay chuyển nổi giữa nhân dân hai nước Trung-quốc và nước Cộng hòa dân chủ Đức muôn năm!

Tình đoàn kết vĩ đại của phe xã hội chủ nghĩa và phong trào cộng sản quốc tế muôn năm!

Chủ nghĩa Mác—Lê-nin muôn năm!

BAN CHẤP HÀNH TRUNG ƯƠNG
ĐẢNG CỘNG SẢN TRUNG-QUỐC

Ngày 12 tháng 1 năm 1963

在莫斯科宣言和莫斯科声明
的基础上团結起来

*

外文出版社出版（北京）
1963年　　第一版
1963年　　第三版
編号：（越）3050—505
00035

3—V—544P